

EUROOPAN KESKUSPANKKI

”EUROMÄÄRÄISIÄ PIENIÄ MAKSUJA VÄLITTÄVIEN MAKSUJÄRJESTELMIEN YLEISVALVONTA” Vastauksia kannanotoissa esitettyihin kommentteihin

Eurojärjestelmä esitti 8.7.2002 kannanotto-pyyynnön, joka koski euromääräisiä pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien yleisvalvontaa. Kannanottoja saatiin kaikkiaan kolmestatoista eri laitoksesta, ja niissä esitettiin yhteensä 120 kommenttia. Kaikki kannanotot julkaistaan EKP:n verkkosivuilla.

Eurojärjestelmän uudet vaatimukset euromääräisiä pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien yleisvalvonnassa saivat paljon kannatusta, ja kommentoijat arvostivat eurojärjestelmän avoimuutta sen pyytäessä kannanottoja, jotta pienten maksujen välitystä voitaisiin kehittää oikeaan suuntaan. Useissa kommentteissa on pyritty selittämään ja kuvailemaan eri järjestelmiin vaikuttavia olosuhteita. Eurojärjestelmä pitää näitä kommentteja arvossa mutta ei vastaa niihin. Seuraavaan on koottu kaikkein tärkeimpiin näkökohtiin pureutuvat kommentit ja eurojärjestelmän vastaukset niihin.

Pieniä maksuja välittäviin maksujärjestelmiin ei tarvitse soveltaa eri vaatimuksia; jotta yleisvalvonta olisi kilpailuneutraalia, kaikkiin euromääräisiä maksuja välittäviin maksujärjestelmiin tulisi soveltaa samoja vaatimuksia (esim. peruseriaatteet).

Eurojärjestelmä ei pidä tällaista lähestymistapaa asianmukaisena vaan mahdollisesti jopa peruseriaatteita koskevan raportin vastaisena. Arvioitaessa sitä, voiko maksujärjestelmästä aiheutua tai välittyä systeemihäiriöitä, tulee raportin mukaan ensisijaisesti ottaa huomioon järjestelmässä käsiteltävien maksujen arvo, joko yhteenlaskettuna tai erikseen, suhteutettuna järjestelmän osapuolten resursseihin ja ottaen huomioon rahoitusjärjestelmän yleisemmin. On myös otettava huomioon, että systeemiriskin kannalta olennaisissa maksujärjestelmissä¹ käsitellään yleensä tietyn tyyppisiä maksuja. Esimerkkeinä voidaan mainita liiketoimet rahoitusmarkkinoilla ja liittämissä järjestelmien katteensierro. Näitä liiketoimia ei tavallisesti käsitellä pieniä maksuja

välittävissä maksujärjestelmissä, vaan ne käsitellään suuria maksuja välittävissä maksujärjestelmissä. Näistä syistä peruseriaatteita tulisi soveltaa euromääräisiä pieniä maksuja välittäviin maksujärjestelmiin ainoastaan silloin, jos on olemassa mahdollisuus, että ne voisivat laukaista systeemihäiriön. Eurojärjestelmä on määrittänyt joukon tunnuspiirteitä, joiden avulla selvitetään, voisiko jonkin tietyn pieniä maksuja välittävän maksujärjestelmän toimimattomuus aiheuttaa systeemihäiriöitä.

Peruseriaatteiden soveltaminen systeemiriskin kannalta olennaisiin pieniä maksuja välittäviin maksujärjestelmiin ei eurojärjestelmän näkemyksen mukaan heikennä näiden järjestelmien kilpailukykyä suhteessa muihin pieniä maksuja välittäviin maksujärjestelmiin. Systeemiriskin kannalta olennaisiksi katsotaan yleensä sellaiset maksujärjestelmät, joissa käsiteltävien maksujen yhteisarvo on suuri ja maksuja on erittäin paljon. Tällaisiin järjestelmiin liittyy todellisia riskejä, joiden huomioonottamiseksi peruseriaatteita on sovellettava tiukemmin. Järjestelmästä vastaavalle taholle koituu mahdollisesti lisäkustannuksia, mutta toisaalta erittäin paljon maksuja käsittelevät järjestelmät hyötyvät skaalaeduista ja voivat siten pienentää yksikkökustannuksia.

Pieniä maksuja välittävälle maksujärjestelmille ei pidä luoda liikaa sääntöjä. Millaisia vaatimuksia noudattavat pienet maksuja välittävät pienet maksujärjestelmät, jotka eivät ole merkittäviä eivätkä systeemiriskin kannalta olennaisia?

Eurojärjestelmä on punninnut huolellisesti pieniä maksuja välittäviin maksujärjestelmiin liittyviä riskejä ja toisaalta tiukemmasta yleisvalvonnasta aiheutuvia kustannuksia, jotka tulevat järjestelmistä vastaavien tahojen

¹ Systeemiriskin kannalta olennaisen maksujärjestelmän määritelmä on annettu peruseriaatteita koskevassa raportissa ”Core Principles for Systemically Important Payment Systems”, Kansainvälinen järjestelypankki (BIS), Basel, tammikuu 2001.

maksettaviksi. Niinpä eurojärjestelmän uusi pienten maksujen standardi (ks. asiakirja ”Euromääräisiä pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien yleisvalvonta”), johon pyydettiin ottamaan kantaa, koskee pieniä maksuja välittäviä maksujärjestelmiä ainoastaan, jos ne ovat merkittävässä asemassa erilaisten pienten maksujen ja niihin liittyvien katteen-siirtojen käsittelyssä ja jos niissä esiintyvät häiriöt saattaisivat aiheuttaa vakavia ongelmia taloudessa tai horjuttaa yleisön luottamusta maksujärjestelmiin ja valuuttaan.

Euromääräisiä pieniä maksuja välittäville maksujärjestelmille on siten olemassa kolme eri sääntelyn tasoa:

- Systeemiriskin kannalta olennaisten pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien tulee noudattaa kaikkia peruseriaatteita koskevassa raportissa kuvattuja peruseriaatteita.
- Talouden toiminnan kannalta merkittävien pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien tulee noudattaa niitä kuutta peruseriaatetta, jotka on lueteltu eurojärjestelmän asiakirjassa ”Euromääräisiä pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien yleisvalvonta”.
- Näiden kahden luokan ulkopuolelle jäävien pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien, joilla on siten vähäisempi vaikutus rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurin vakauden kannalta, tulee noudattaa niitä yleisvalvontavaatimuksia, jotka tällaisille järjestelmille mahdollisesti on määritelty. Tällaisia vaatimuksia ovat esimerkiksi elektronisen rahan käyttämistä koskevat yleisvalvonnan vaatimukset sekä kunkin kansallisen keskuspankin määrittelemät kansalliset pienten maksujen standardit.

Vähimmäisvaatimukset tulisi suhteuttaa järjestelmätyyppeihin, eli pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien kohdalla vaatimuksia tulisi tulkita lievemmin kuin systeemiriskin kannalta olennaisten järjestelmien kohdalla.

Kuten edellisessä vastauksessa kolmen sääntelytason yhteydessä kuvattiin, yleisvalvonnan tiukkuuden tulee kunkin maksujärjestelmän kohdalla olla suhteessa rahoitusjärjestelmälle aiheutuviin riskeihin. Tässä hengessä eurojärjestelmän kannanottopyynnössä uuden pienten maksujen standardin hiomiseksi selvitetään, että talouden kannalta merkittävien maksujärjestelmien kohdalla peruseriaatteita ei välttämättä tarvitse tulkita yhtä tiukasti kuin systeemiriskin kannalta olennaisten maksujärjestelmien kohdalla. Kannanottopyynnössä on otettu esimerkiksi peruseriaate VII. Turvallisuuden, toiminnan luotettavuuden ja varajärjestelyjen ei välttämättä edellytetä olevan talouden kannalta merkittävässä järjestelmissä samalla tasolla kuin systeemiriskin kannalta olennaisissa järjestelmissä. Kaikkia noudatettavia peruseriaatteita voidaan soveltaa suhteellisesti. Esimerkiksi oikeusperustaa koskevan peruseriaatteen I noudattaminen ei välttämättä edellytä merkittävältä maksujärjestelmältä ulkopuolisen arvioijan lausuntoa järjestelmän oikeudellisesta luotettavuudesta, jos järjestelmä ei ole systeemiriskin kannalta olennainen. Lausuntoja voitaisiin myös pyytää tilanteen mukaan.

Eurojärjestelmän tulisi määritellä ja julkaista ne kriteerit, joiden perusteella euromääräisiä pieniä maksuja välittävän maksujärjestelmän merkittävyys arvioidaan, ja sen tulisi käyttää yhtenäistä menettelyä järjestelmien arvioinnissa tasa-puolisen kohtelun varmistamiseksi.

Eurojärjestelmässä on keskusteltu kriteereistä, joiden avulla voidaan selvittää pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien merkitys ja samalla se, mitä yleisvalvontavaatimuksia niihin tulee soveltaa. Johtopäätöksenä oli, että maksujärjestelmien olennaisuus systeemiriskin kannalta riippuu siitä, miten suuri osuus markkinoiden pienistä maksuista kulkee niiden kautta ja millaisia taloudellisia riskejä niihin liittyy, sekä ketjureaktion vaarasta. Tässä yhteydessä eurojärjestelmä kiinnittää erityistä huomiota siihen, jos järjestelmä on maassaan ainoa laatuaan tai jos huomattava osa pienistä maksutapahtumista on keskittynyt sille. Tällaisen järjestelmän toimimattomuus

voisi aiheuttaa maan pankeissa ongelmia pienten maksujen käsittelyssä. Taloudellisten riskien arvioinnissa eurojärjestelmä kiinnittää huomiota järjestelmän liikevaihtoon ja suurimpien osapuolten nettovelkaantumiseen. Nettoutusjärjestelmien kohdalla nämä tekijät ovat erityisen tärkeitä. Eurojärjestelmä ottaa huomioon myös sen riskin, että yhden osapuolen kyvyttömyys suoriutua velvoitteistaan järjestelmässä aiheuttaisi muille osapuolille vaikeuksia eivätkä nämäkään pystyisi suoriutumaan velvoitteistaan. Yhteisesti sovittujen kriteerien lisäksi pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien yleisvalvonnasta vastaavat keskuspankit voivat ottaa huomioon maksujen välityksen erityispiirteet omilla markkinoillaan. Kansallisten olosuhteiden, jotka edellyttävät yhteisestä arviointiperustasta poikkeamista, odotetaan kuitenkin ajan kanssa häviävän, kun euromääräisiä maksuja välittävät maksujärjestelmät yhdentyvät ja euromääräisille maksuille on muodostettu yhtenäinen maksualue SEPA.

Talouden kannalta merkittävien järjestelmien aiheuttamat taloudelliset riskit eivät tavallisesti ole samaa suuruusluokkaa kuin systeemi-riskin kannalta olennaisten järjestelmien aiheuttamat riskit. Tästä syystä eurojärjestelmässä on tultu siihen tulokseen, että näiltä järjestelmiltä ei tarvitse edellyttää rahoitusriskejä koskevien perusperiaatteiden III–VI noudattamista. Määrittäessään, mitkä maksujärjestelmät ovat merkittäviä, eurojärjestelmä kiinnittää huomiota pienten maksujen välityksen keskittymiseen ja erityisesti kunkin järjestelmän osuuteen maksujen välityksestä eli sen markkinaosuuteen.

Euromääräisiä pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien arviointia tulisi koordinoita keskitetysti.

EKP:n neuvostolla on (nyt) selkeä linja euromääräisiä pieniä maksuja välittävien maksujärjestelmien suhteen, ja kaikki pieniä maksuja välittävät maksujärjestelmät tullaan arvioimaan tämän linjan mukaisesti. Eurojärjestelmän olemassa olevan yleisvalvontakäytännön mukaisesti sekä kansalliset keskuspankit että EKP arvioivat järjestelmiä. EKP:n

maksu- ja selvitysjärjestelmäkomitea koordinoi arviointia ja tarkistaa arviointituloksia varmistakseen, että yhteistä menettelyä noudatetaan samalla tavalla kaikkialla eurojärjestelmässä.

Yleisvalvonnasta ei saisi aiheutua ylimääräisiä kustannuksia.

Maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan varmistaminen kuuluu eurojärjestelmän tehtäviin, joten eurojärjestelmän on varmistettava, että maksujärjestelmiin liittyvät riskit minimoidaan. Tehtävä on annettu julkiselle taholle, koska maksujärjestelmien yksittäiset osapuolet eivät välttämättä ole itse riittävän tietoisia riskeistä, joita niistä aiheutuu muille osapuolille ja koko rahoitusjärjestelmälle.

Eurojärjestelmä sääntelee eri maksujärjestelmiä eri tavoin sen mukaan, millaisia riskejä niistä aiheutuu rahoitusjärjestelmän vakaudelle. Mitä suurempia riskit ovat, sitä tiukemmat vähimmäisvaatimukset yleisvalvonta asettaa järjestelmälle. Myös tehokkuusvaatimusten on oltava linjassa järjestelmän merkittävyden kanssa. Tämä tarkoittaa, että kunkin pieniä maksuja välittävän maksujärjestelmän on noudatettava sitä koskevia vähimmäisvaatimuksia. Jos järjestelmä ei vielä täytä turvallisuus- ja tehokkuusvaatimuksia, siihen on tehtävä parannuksia. Järjestelmään tehtävistä parannuksista voi koitua sille kustannuksia, mutta näiden kustannusten avulla pienennetään riskejä ja mahdollisia tulevia kustannuksia järjestelmälle, sen osapuolille ja koko taloudelle. Sitä paitsi järjestelmän tehokkuuden paraneminen voi hyödyttää taloutta monin tavoin. Makrovakauden näkökulmasta yksittäisille maksujärjestelmille aiheutuvat kustannukset voivat siis olla perusteltuja, jos ne vähentävät tehokkaasti riskejä ja/tai lisäävät tehokkuutta.

Yleisvalvonnan piiriin kuuluvat instrumentit ja järjestelmät olisi määriteltävä selkeästi. Pienten maksujen standardia tulisi soveltaa kaikkiin selvitys- ja katteensiirtojärjestelmiin niiden muodosta riippumatta, eli niiden tulisi koskea katteensiirron lisäksi myös selvitystä sekä kirjeenvaihtajapankkimallia ja muita maksujärjestelmien kaltaisia järjestelyjä.

Kun määritetään, tuleeko johonkin maksujärjestelmään soveltaa uutta pienten maksujen standardia, tärkein tekijä on maksujärjestelmän merkitys taloudelle. Näissä järjestelmissä käsitellyt instrumentit ovat yleensä toissijaisia eli niillä on vähäisempi merkitys järjestelmän merkitystä määritettäessä.

Pieniä maksuja välittävä maksujärjestelmä on varojensiirtojärjestelmä, joka käsittelee suuria määriä verraten pieniarvoisia maksuja kuten sekkejä, tilisiirtoja, suoraveloituksia, automaattinostoja ja korttimaksuja.

Pienten maksujen standardia sovelletaan selvitys- ja katteensiirtojärjestelmiin. Se, että näihin järjestelmiin liittyy aina katteensiirto-palveluja, ei tarkoita, että selvityspalvelut jäisivät standardin ulkopuolelle. Sekä selvitys että katteensiirto kuuluvat kiinteästi maksuliikenteen edellyttämään infrastruktuuriin. Pienten maksujen standardin lopullisessa versiossa tämä on tuotu selkeästi esiin.

Eurojärjestelmän pienten maksujen standardi on rajoitettu koskemaan automaattisia selvitys-järjestelmiä ja useiden osapuolten välisiä järjestelyjä. Ns. tähtimalleja (hub and spoke) ja kahdenvälisiä järjestelyjä ei toistaiseksi ole otettu mukaan. Tähtimallisissa selvityskeskus (hub) voi neuvotella kaikkien asiakaspankkien (spoke) kanssa erilaiset kahdenväliset sopimukset. Tällaisia järjestelyjä ei ole otettu mukaan sen vuoksi, että osa periaatteista on liian yleisluontoisia sovellettaviksi sellaisenaan. Esimerkiksi periaatetta, jonka mukaan jäsenyysehtojen on oltava oikeudenmukaiset ja jäseneksi pääsyn avointa kaikille, olisi vaikea soveltaa kahdenväliseen järjestelyyn, jossa osapuolet sopivat ehdoista keskenään.

Kahdenväliset järjestelyt ja tähtimallit ovat tyypillisiä kirjeenvaihtajapanckimallisissa. Eurojärjestelmä kokoaa parhaillaan tietoa voidakseen analysoida kirjeenvaihtajapanckijärjestelmän merkitystä rahoitusjärjestelmässä. Analyysin tuloksista riippuen eurojärjestelmä saattaa asettaa vähimmäisvaatimukset myös tällaisille järjestelyille.

Pitäisikö peruseriaate IV:n noudattaminen tehdä pakolliseksi?

Pienten maksujen standardissa peruseriaate IV:n noudattaminen ei ole pakollista, mutta sitä pidetään erittäin toivottavana. ”Erittäin toivottavaksi” sen tekee eurojärjestelmän näkemys, että peruseriaate IV:n noudattaminen vähentäisi taloudellisia riskejä. Lisäksi katteiden siirtäminen arvopäivänä ei edellyttäisi kohtuuttoman kalliita teknisiä muutoksia. Metodologisesta näkökulmasta olisi kuitenkin epäjohdonmukaista vaatia katteiden siirtämistä arvopäivänä vaatimatta samalla toimia nopean katteensiirron varmistamiseksi myös sellaisen tilanteen varalta, jossa jokin osapuoli ei pystykään suorittamaan omaa osuuttaan. Koska peruseriaatteet III ja V eivät ole pakollisia, myöskään peruseriaatteen IV noudattamista ei haluttu tehdä pakolliseksi vaan mieluummin erittäin toivottavaksi.

Koskeeko pienten maksujen standardi myös uusia EU:n jäsenvaltioita?

Uudet vähimmäisvaatimukset koskevat jokaista euromääräisiä pieniä maksuja välittävää maksujärjestelmää. Niitä sovelletaan siis kaikkiin maihin, joilla on euromääräisiä pieniä maksuja välittävä maksujärjestelmä. Kun uudet jäsenvaltiot ovat liittyneet Euroopan unioniin ja ottaneet euron käyttöön, niiden on noudatettava kaikkia euroalueella sovellettavia vähimmäisvaatimuksia. Eurojärjestelmä tekee EU:hun liittyvien maiden kanssa tiivistä yhteistyötä auttaakseen niitä liittymisvalmisteluissa. Siten eurojärjestelmän yleisvalvonnan merkitys ja vähimmäisvaatimukset on nostettu esiin jo tässä vaiheessa. Monet uudet jäsenmaat uudistavat parhaillaan maksujärjestelmiensä rakennetta ja toimintaa, ja niiden olisi hyvä valita jo tässä vaiheessa ratkaisu, joka myöhemmässä vaiheessa tekee eurojärjestelmän vähimmäisvaatimusten noudattamisen niille helpommaksi.

On epäselvää, missä määrin tehokkuus kuuluu yleisvalvonnan piiriin, ja tehokkuuskysymykset tulisi jättää markkinoiden ratkaistavaksi.

Tehokkuutta koskevan perusperiaate VIII:n mukaan järjestelmän on *tarjottava maksujen välitysmenetelmä, joka on käyttäjän kannalta tarkoituksenmukainen ja talouden kannalta tehokas*. Tehokkaimman menetelmän löytäminen on järjestelmästä vastaavan tahon ja sen käyttäjien tehtävä, ja eurojärjestelmä tiedostaa markkinoiden ensisijaisen vastuun tässä suhteessa. Tehokkuusnäkökohtia ei kuitenkaan voida arvioida ainoastaan maksujärjestelmien näkökulmasta, vaan siinä on otettava huomioon vaikutukset myös muulla taloudessa. Keskuspankit ovat julkisia viranomaisia, ja maksujärjestelmien yleisvalvonta on niiden lakisääteinen tehtävä. Eurojärjestelmän keskuspankkien on siksi varmistettava, että maksujärjestelmistä vastaavat tahot kiinnittävät riittävästi huomiota laajempiin vaikutuksiin taloudessa.

Perusperiaate VIII: BIC/IBAN voidaan kustannussyistä ottaa käyttöön vasta pitkällä aikavälillä – on liian varhaista vaatia kaikilta pieniä maksuja välittäviltä maksujärjestelmiltä täysin automaattista maksujen käsittelyä (straight-through processing, STP), ja sen käyttöönotosta pitäisi voida päättää kansallisella tasolla.

Keskustelussa yhtenäisen maksualueen (SEPA) muodostamisesta euromääräisille maksuille eurojärjestelmä on toistuvasti kehottanut pankkeja ottamaan käyttöön kansainväliset standardit (esim. BIC ja IBAN) ja sanomamuodot (esim. SWIFT MT 103+), joiden avulla maksut maasta toiseen voidaan käsitellä täysin automaattisesti. Nämä standardit tulisi ottaa käyttöön mahdollisimman pian. Lyhyellä aikavälillä käyttöönotosta aiheutuu lisäkustannuksia, mutta pitkällä aikavälillä pankkien on joka tapauksessa tehostettava maasta toiseen välitettävien maksujen käsittelyä ja tällöin niille syntyy vastaavia kustannussäästöjä. Todellisella yhtenäisellä maksualueella ei sitä paitsi voida hyväksyä huomattavia tehokkuuseroja samankaltaisten maksujen välillä. On siis yleisen edun ja sitä kautta myös pankkien edun mukaista, että standardit täysin automaattista maksujen käsittelyä varten (STP) otetaan käyttöön ja yhtenäinen maksualue euromääräisille maksuille toteutuu mahdollisimman pian.

Koska kyse on euroalueen laajuisesta hankkeesta, standardien käyttöönottoa ei voida jättää kansallisten yhteisöjen vastuulle vaan sitä on koordinoitava euroalueen tasolla.

Perusperiaate VIII: EU:n lainsäädännöllä pystytään parantamaan tehokkuutta riittävästi.

Asetuksessa rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista² pyritään poistamaan hintaerot koti- ja ulkomaanmaksujen väliltä. Saman maksun periminen molemmista palveluista ei kuitenkaan tarkoita, että niistä selvittäisiin samoilla kustannuksilla. Pankeille koituu päinvastoin huomattavasti suuremmat kustannukset maasta toiseen suoritettavista maksuista, eli näiden maksujen kohdalla tehokkuudessa on selkeästi toivomisen varaa. Tämä puute on korjattava, mutta lainsäädännöllä se ei onnistu.

Perusperiaate X: Yleisvalvonnassa ei tulisi puuttua organisaatorakenteiden tehokkuuteen.

Kuten muidenkin perusperiaatteiden kohdalla, päävastuu myös hallinnon tehokkuudesta on itse järjestelmällä, sen omistajilla ja käyttäjillä. Keskuspankin tulee varmistaa, että hallinnointi on tehokasta, vastuullista ja avointa.

EY:n direktiivien (esim. SFD) toteuttaminen kansallisella tasolla voisi johtaa kilpailuasetelmien vääristymiseen.

EY:n direktiivit on rakennettu niin, että kansallisilla viranomaisilla on mahdollisuus noudattaa harkintaa sisällyttäessään niitä kansalliseen lainsäädäntöön. Harkinnan on pysyttävä direktiivin rajoissa, mutta siinä voidaan ottaa huomioon kansalliset erityispiirteet. Tämän kansallisen harkintamahdollisuuden vuoksi on todennäköistä, että direktiivien toteuttamisessa on eroja maiden välillä. Korjaamista edellyttävien epäjohtonmukaisuuksien havaitsemiseksi EY:n direktiiveihin voi sisältyä

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2560/2001, annettu 19 päivänä joulukuuta 2001, rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista.

tarkistuslauseke. Jos epä johdonmukaisuuksista seuraa EKPJ:n vastualueeseen kuuluvaa kilpailuasetelmien vääristymistä, EKPJ ilmoittaa niistä Euroopan komissiolle, joka tarkistaa direktiivien toteuttamista.

Millaisella aikataululla uudet vaatimukset pieniä maksuja välittävälle maksujärjestelmille tulevat voimaan?

EKP:n neuvosto on hyväksynyt valmiin pienten maksujen standardin, ja nyt standardi otetaan käyttöön asianmukaisessa järjestyksessä. Eurojärjestelmä arvioi kaikki euromääräisiä pieniä maksuja välittävät maksujärjestelmät vuoden 2004 loppuun mennessä. Pieniä

maksuja välittävien järjestelmien, jotka eivät vielä noudata uusia vähimmäisvaatimuksia, on kehitettävä toimintaansa uusien vaatimusten mukaiseksi.

Yhteisen maksualueen SEPAn muodostaminen euromääräisille maksuille on jo saanut monet euromääräisiä pieniä maksuja välittävät järjestelmät vakauttamaan tai muokkaamaan infrastruktuuriaan. Eurojärjestelmä ottaa nämä rakenteelliset muutokset huomioon järjestelmien arvioinnissa. Muutettavien järjestelmien on siten noudatettava vähimmäisvaatimuksia täydellisesti vasta keskipitkällä aikavälillä. Lakkautettaville järjestelmille voidaan myöntää siirtymäaikaa vuoteen 2008 saakka.

© Euroopan keskuspankki, 2003

Käyntiosoite: Kaiserstrasse 29, 60311 Frankfurt am Main, Germany

Postiosoite: Postfach 16 03 19, 60066 Frankfurt am Main, Germany

Puhelinnumero: +49 69 1344 0, Internet: <http://www.ecb.int>, Faksi: +49 69 1344 6000, Teleksi: 411 144 ecb d

Kaikki oikeudet pidätetään. Kopiointi on sallittu ei-kaupallisiin ja opetustarkoituksiin, kunhan lähde mainitaan.

ISBN 92-9181-384-2 (online)